REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC
Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
www.ip-rs.si
gp.ip@ip-rs.si

Številka: 007-67/2025/4
Datum: 23. 4. 2026

Ministrstvo RS za pravosodje
Direktorat za kaznovalno pravo in človekove pravice

gp.mp@gov.si

Zadeva: Predlog Zakona o upravljanju začasno zavarovanega premoženja – MNENJE
Zveza: Vaš dopis št. 007-128/2025/59, prejet dne 5. 3. 2026

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila, 3. točke prvega odstavka 55. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (IP) k prejetemu predlogu Zakona o upravljanju začasno zavarovanega premoženja (v nadaljevanju: predlog zakona).

IP uvodoma ugotavlja in pozdravlja, da je bila velika večina pripomb, podanih v prvem krogu medresorskega usklajevanja, upoštevanih.

V zvezi z dvanajstim in trinajstim odstavkom 25. člena predloga zakona IP meni, da ni povsem jasno, za kakšno vrste obdelave osebnih podatkov gre. Medtem ko dvanajsti odstavek določa možnost pridobivanja oziroma posredovanja podatkov iz taksativno naštetih evidenc (tudi obrazložitev tega člena se sklicuje na določbe 39.-43. člena ZVOP-2), trinajsti odstavek določa tudi možnost neposredne računalniške povezave. Ob tem IP poudarja, da zgolj možnost neposredne računalniške povezave avtomatsko samo po sebi še ne pomeni povezovanja zbirk osebnih podatkov. ZVOP-2 pojem »povezovanje zbirk podatkov« opredeljuje v 12. točki drugega odstavka 5. člena ZVOP-2 kot avtomatsko in elektronsko povezovanje zbirk, ki jih upravljajo upravljavci za različne namene ali po različnih pravnih podlagah, in sicer tako, da se določeni osebni podatki samodejno prenesejo ali vključijo v drugo povezano zbirko ali več povezanih zbirk, tudi če se izvaja le enosmeren pretok osebnih podatkov; zbirke so povezane, če se določeni osebni podatki iz ene zbirke neposredno vključijo v drugo zbirko in se tako druga zbirka poveča ali posodobi ali pa se osebni podatki v njej zaradi točnosti spremenijo. Povezovanje se torej izvede tako, da se določeni podatki samodejno (povezljivost v ožjem smislu) ali na zahtevo (povezljivost v širšem smislu) prenesejo ali vključijo v drugo povezano zbirko ali več povezanih zbirk. IP šteje, da sta zbirki osebnih podatkov povezani, če se določeni podatki iz ene zbirke neposredno vključijo v drugo zbirko, s čimer se druga zbirka spremeni (poveča, ažurira ipd.), pri tem pa gre lahko zgolj za enosmeren tok podatkov. Povezanost zbirk osebnih podatkov torej predpostavlja vključitev podatkov v drugo zbirko na način, da se določeni podatki iz ene ali več zbirk zaradi povezanosti zbirk prenesejo ali vključijo v drugo povezano zbirko.

IP pojasnjuje, da je pri pridobivanju osebnih podatkov iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov v praksi pogosto težko ločiti med pridobivanjem oziroma posredovanjem osebnih podatkov, ki se izvede preko telekomunikacijskega sredstva ali omrežja, ter med povezavo zbirk osebnih podatkov na zahtevo (povezljivost v širšem smislu). Bistveni element takšnega razlikovanja je v tem, da se mora pooblaščena oseba upravljavca osebnih podatkov v primerih posredovanja oziroma pridobivanja podatkov po 39. členu ZVOP-2 z ustrezno identifikacijo posebej prijaviti in vstopiti v vsako zbirko posebej, medtem ko se

mora v primeru povezovanja zbirk osebnih podatkov z ustrezno identifikacijo prijaviti in vstopiti le v eno zbirko, sistem pa ji za tem samodejno pridobi določene osebne podatke iz vseh povezanih zbirk podatkov. V primeru, ko so zbirke povezane na način, da upravljavec komunicira z eno zbirko osebnih podatkov, ta pa je v ozadju neposredno povezana z drugimi zbirkami podatkov (znotraj enega ali več upravljavcev), se to torej šteje za povezovanje zbirk podatkov, ne glede na to, da se podatki ne ažurirajo hkrati v vseh povezanih zbirkah. Tudi v takšnih primerih lahko namreč uporabnik osebnih podatkov pri delu s svojo zbirko osebnih podatkov hkrati pridobi tudi določene podatke iz (vseh) povezanih zbirk in jih neposredno vključi v svojo zbirko, ne da bi za to moral vstopati v vsako zbirko posebej. Za povezovanje v širšem smislu gre po mnenju IP tudi takrat, ko uporabnik v svojo zbirko vnese določene osebne podatke posameznika, sistem pa za tem zbirko samodejno ali na zahtevo uporabnika dopolni še z določenimi podatki iz drugih povezanih zbirk.

Glede pridobivanja osebnih podatkov pa IP pojasnjuje, da mora pooblaščena oseba upravljavca, ki želi osebne podatke pridobiti iz druge, že obstoječe zbirke osebnih podatkov, z ustrezno identifikacijo posebej vstopiti v to drugo zbirko ter za tem v tej zbirki z vnosom iskalnega kriterija pridobiti potrebne osebne podatke, pri čemer pa se tako pridobljeni osebni podatki v drugo zbirko ne vključijo samodejno, pač pa mora to storiti pooblaščena oseba ročno, npr. s prepisom, kopiranjem ali pa s sprožitvijo posebnega ukaza. Na drugi strani pa pri povezavi zbirk osebnih podatkov v širšem smislu pooblaščena oseba upravljavca pri delu s svojo zbirko v iskalnik enostavno vpiše iskalni kriterij (npr. EMŠO), sistem pa ji za tem iz povezanih zbirk samodejno prikliče in pridobi še ostale osebne podatke (npr. osebno ime, naslov prebivališča, ipd.), ki se jih zatem lahko vključi v zbirko, iz katere je bil opravljen priklic podatkov. Pri tem se podatki ažurirajo samo v zbirki, v katero pooblaščena oseba neposredno dostopa, ne pa tudi v drugih povezanih zbirkah. Podatki se pri tem ažurirajo samo v času poizvedbe, kasnejša sprememba podatkov v izvorni zbirki pa se ne odrazi s spremembo podatkov v povezanih zbirkah.

IP meni, da omenjeno vprašanje (pridobivanja/povezovanje) ni povsem jasno razjasnjeno (niti v priloženi oceni učinka) in bi ga bilo treba bolj jasno določiti v okviru predloga zakona. Ob tem IP (k pojasnilom o povezovanju zbirk osebnih podatkov iz mnenja, podanega v prvem krogu medresorskega usklajevanja) dodaja, da je v primeru povezovanja uradnih evidenc ali javnih knjig glede na ustaljeno prakso v zakonu predvsem potrebno določiti:

- povezovalni znak,
- namen povezovanja,
- upravljavca (-e) povezanih evidenc ter
- katere podatke se iz povezane (-ih) zbirke pridobi.

IP ugotavlja, da so v predlaganih določbah predloga zakona te zahteve sicer upoštevane, ob tem pa v oceni učinka niso opisana in ovrednotena tudi tveganja, ki se utegnejo ob tem pojaviti. Nasploh v oceni učinka niso opredeljena nikakršna tveganja, niti ukrepi za njihovo obvladovanje, zato se IP v tej fazi glede te ocene ne more konkretno opredeljevati. Vsekakor pa IP meni, da bi bilo treba tveganja ustrezno ovrednotiti in nasloviti, še posebej gre tu izpostaviti tveganja z vidika omejitve namena, najmanjšega obsega podatkov ter razpoložljivosti, celovitosti in zaupnosti podatkov (uporaba podatkov s strani zaposlenih v neskladju z namenom pridobitve, nezmožnost dostopanja do podatkov, neupravičeno razkritje ali posredovanje, nedelovanje informacijskega sistema, napaka pri prevzemu podatkov, …) prav tako pa tudi z vidika nezmožnosti uresničevanja pravic posameznikov – opredeliti je treba postopke, roke in način izvrševanja teh pravic ter tveganja, ki se pri tem pojavljajo …).

V 28. členu predloga zakona je določeno, da minister, pristojen za finance, na predlog predstojnika centralnega organa, predpiše tehnične zahteve za vzpostavitev informacijskega sistema centralne evidence premoženja, način vpisa in dostopa do podatkov iz centralne evidence premoženja ter način nadzora nad zakonitostjo dostopa do podatkov v centralni evidenci premoženja. IP v zvezi s tem ponovno poudarja, da se s podzakonskimi predpisi lahko ureja npr. tehnično izvedbo posameznih postopkov (npr. način pošiljanja podatkov) in tudi morebitnih obdelav osebnih podatkov znotraj teh postopkov, nikakor pa se ne sme na ta način določati elementov iz 6. člena ZVOP-2. Elemente iz 6. člena ZVOP-2 je torej treba jasno določiti z zakonom, ne pa s podzakonskim aktom. Ob tem IP

izpostavlja, da predlog zakona predvideva tudi obdelavo osebnih podatkov finančne narave, zato je še toliko bolj pomembno, da so vsi vidiki njihove obdelave vnaprej predvideni z zakonom.

IP sklepno dodaja, da je mnenje omejeno na vidike varstva osebnih podatkov (za katere je pristojen IP), ne pa na druge vidike, ki jih urejata predlog zakona in uredbe.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

dr. Jelena Virant Burnik,
Informacijska pooblaščenka

Pripravil:
Matej Sironič,
Svetovalec pooblaščenca I